

har en fast instruks gående i retning af følgende: »Er man i tvivl om en notifikation, så lad være med at spørge i EU, og så lad være med at fremsende til notifikation.«

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg har her taget et af de eksempler frem, som har foruroliget undertegnede i Miljøudvalget, for vi har været ude for, at miljøministeren, som i øvrigt er kommet med et udmærket forslag om at begrænse støjen fra katamaranfærger, da vi så spørger, om det er notificeret, begrundet det med bemærkningen: »Miljø- og Energiministeriet har derfor vurderet, at bekendtgørelsen om lavfrekvent støj for højhastighedsfærger næppe er omfattet af notifikationsforpligtelsen.«

Flere jurister har over for mig været meget bekymrede over, at man har en så usikker stillingtagen, at man ikke klart har sagt ja eller nej. Og hvis man er i tvivl, hvorfor spørger man så ikke? For kører regeringen efter princippet, at det er lettere at få tilgivelse end tilladelse, vil jeg være bekymret.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Forpligtelserne til at notificere lovgivning og administrative forskrifter kan følge af Traktaten, f.eks. når vi ser på statsstøtteområdet. Men de kan også følge af konkrete bestemmelser i retsakter, eksempelvis om gennemførelse af EF-direktiver, eller i henhold til særlige regler såsom det såkaldte informationsprocedure-direktiv, EF 83/189, om nationale tekniske forskrifter.

Uanset hvilken form for notifikation der skal foretages over for EU-Kommissionen, er regeringens politik den samme, nemlig at Danmark skal overholde sine EU-forpligtelser, og det gør Danmark også; det kan bl.a. ses på statistikken over EU-landenes gennemførelse af EF-direktiver og retssager ved EF-Domstolen; her ligger Danmark i front, hvad angår overholdelse af EU-forpligtelser.

Af samme grund lægger regeringen stor vægt på, at alle øvrige lande tilsvarende respekterer de fælles regler, for vi har haft det grundsyn – og har det stadig – at denne linje giver Danmark den stærkeste position, også i forhandlinger med vore partnere inden for EU.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg takker for svaret.

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i den holdning, at vi skal overholde reglerne i de

aftaler, vi indgår, og jeg er tilfreds med, at statsministeren klart svarer, at vi skal implementere. Og at vi har nogle fine statistikker i den forbindelse, er helt givet, for vi er jo en frihandelsnation, som er helt afhængig af det.

Men det, der var det egentlige ærinde, var at spørge, om statsministeren er tilfreds med den type tvivlsomme udtalelser, der ikke vidner om stor sikkerhed, og om statsministeren vil anbefale en borger i Danmark, der er i tvivl om, hvorvidt han eller hun holder loven eller ej, at henvende sig i EU for at spørge, om det er lovligt, eller den pågældende bare skal prøve at se, hvad der sker.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg ligger desværre ikke inde med informationer, der giver mig grundlag for at kommentere det konkrete spørgsmål, og jeg forstod, at der blev refereret til et samråd eller et møde i Folketingets udvalg.

Jeg har egentlig ikke andet at tilføje end det, jeg her gjorde opmærksom på: at regeringens linje er klar, og at vi i øvrigt er stolte af at være placeret i toppen, når det gælder medlemslandenes overholdelse af de EU-direktiver og andre forskrifter, der er vedtaget.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg skal beklage, at statsministeren ikke har haft lejlighed til at læse det materiale, der er refereret til, men jeg skal så følge det op i et skriftligt spørgsmål, for jeg synes, det er meget afgørende, at alle har en klar fornemmelse af, at Danmark hellere notificerer én gang for meget end én gang for lidt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 450

3) Til statsministeren af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil statsministeren tage initiativ til at få klarlagt notifikationsdirektiverne, så det bliver klart, hvornår der skal foretages en notifikation?«

Skriftlig begrundelse

Da spørgeren ikke vil mistænke Miljø- og Energiministeriet for forglemmelser eller dårlige